

GAZETA PORANNA.

W A R S Z A W A.

Niedziela dnia 7 Lutego 1841 roku.

Piśmiennictwo Krajowe, najtańszy tygodnik literacki w Warszawie razem z "Gazetą Poranną" przy której wychodzi, kosztuje na mies. zł. 2 gr. 20 bez roznośzenia. Kantor główny w Star. Teatrze Nr. 1799.

Onegdaj doszła do Warszawy smutna wiadomość o zgonie ś. p. JW. Franciszka Hr. Ożarowskiego, b. Rzeczywistego Szambelana Dworu Cesarsko-Rossyjsk. Znakomity Pan ten, udając się do dóbr swoich w Rossyi, zaskoczony słabością w M. Białej, tamże po kilkunastodniowej chorobie życie doczesne zakończył. Śmierć ta również niespodziana, jak bolesna dla pozostałego Rodzeństwa i Familii, pogrążyła w żałobie kilka znakomitych domów tutejszych.

Z KRAKOWA. Powszechnie szanowany i wielbiony z rzadkich cnót i pobożności swojej JW. X. Zglenicki Biskup Gortyneński, Sufragan i Administrator diecezji Krakowskiej, przeżywszy lat 77, zakończył tu dni swoje w Bogu.

PETERSBURG dnia 11, grudnia. Sekretarz Kollegialny Lindenwald, otrzymał przywilej sześćioletni, na wynalezione przezeń nowe urządzenie pojazdów, i wiejskich wozów, ułatwiające w kilkakroć siłę ruchu.

Z krótkiego sprawozdania Ober-Policmajstra Petersburgskiego za rok 1840, przekonujemy się, że ogół ludności stolicy wynosił w tymże roku 470,203 osób; w tej liczbie 337,612 mężczyzn i 135,796 kobiet. W ciągu 1840 roku, urodziło się dzieci: płci męskiej 5,544 żeńskiej 4,475, razem 10,019. — Umarło na różne choroby w ogóle 8,664 osób; wypadków nagłej śmierci było 268, z niewiadomych przyczyn 172, z nieszczęśliwych przypadków 143, gwałtownej śmierci 15, samobójstw 24. — Kościołów: a) wyznania panującego, parafjalnych 46, domowych 101, klasztor 1; b) ob-

cych wyznań, parafjalnych 12, domowych 9; c) starowierców 5. — Pałaców CESARSKICH 10; domów: rządowych 483, należących do różnych zgromadzeń 93, prywatnych 8,075; rynków 14, sklepów przy tychże 2,291; różnych sklepów po domach 2,605; magazynów miod 137; traktyerni 55, hotelów 45, kawiarni 19, cukierni 37, restauracyj 56, garkuchni 74. handlów winnych 306, szynków 91. Koni 33,129 karet 3,835, koczów 3442, doróżek 10,533, sanek 12,187. W ciągu roku 1840 było wypadków zagrażających ogniem 215, w tej liczbie 120 od zapalenia się sadz w kominach, a 95 pożarów.

LONDYN 26 stycznia. Dziś o godzinie 12 utworzone zostały izby parlamentowe; nacisk w izbie wyż: tak był wielki, iż w jednej chwili napełnione zostały galerye. Małżonki parów naprzód zajęły miejsce, a wkrótce za nimi przybyli parowie i obcy posłowie. Przed samą 2gą działa zapowiedziały przybycie Królowej. Gdy Jéj Królewska Mość w ubierałym pokoju przywdziała szaty Królewskie i koronę, weszła do sali, a wszyscy obecni powstali. Książę Albert zajął miejsce tuż przy tronie, a gdy wszystko w należytych było porządku, rozkazała Królowa mistrzowi Ceremonii, członków izby niższej zaprosić do krutek, w izbie wyższej. Poczém głośno i wyraźnie następującą odczytała mowę, w niektórych miejscach głos podnosząc:

„Mylordowie i Mości Panowie!

• Miałam przyjemność otrzymać od zagranicznych mocarstw zapewnienie przyjaźni i usilnych życzeń utrzymania pokoju. Położenie rzeczy na wschodzie długo było powodem niepokojności i groziło naruszeniem ogólnego pokoju. W zamiarze uniknięcia złego, jakie taki stan rzeczy mógł spowodować, zawarłam z Ces. Austriackim, Królem Pruskim, Ces. Rosyjskim i Sułtanem traktat, mający na celu uspokojenie wschodu, utrzymanie niezawisłości i całości tureckiego państwa, a tem samem mocniejsze ubezpieczenie europejskiej spokojności. Rozkazałam, aby udzielono panom ten traktat; z wielką radością donoszę panom, że środki zarządzone ku wypełnieniu tych zobowiązań, świetnie miały powodzenie i ufam, że cele, jakie miały mocarstwa zawierające ten traktat, rychło zupełnie osiągniętemi zostaną. W tym biegu czynności moja siła morska, wspólnie z siłą morską Cesarza Austriackiego, oraz siłą lądową i marynarką turecką działała w każdym spotkaniu, dowodząc jawnie zwycięstwa i zręczności. Uznawszy potrzebne wysłanie okrętów i wojska do Chin, dla kładania zadosyć uczynienia i wynagrodzeń za krzywdy poniesione tam przez niektórych moich poddanych, od urzędników Cesarza Chińskiego, tudzież za obrazy, których doznał agent rządu mojego, mianowałam jednocześnie pełnomocników do zawarcia stosownych w tym względzie z rządem chińskim układów. Według ostatnich doniesień, pełnomocnicy ci znosili się z rządem chińskim i będzie to dla mnie przedmiotem wielkiego zadowolenia, jeżeli wspomniany rząd uczuje się spowodowanym wyobrażeniem sprawiedliwości, do zakończenia tej sprawy przez przyjazny układ. Ważne nieporozumienia zaszły między Hiszpanią a Portugalją z powodu wykonania traktatu, który w roku 1835 przez te mocarstwa w przedmiocie uregulowania żeglugi na rzece Duero zawarty został. Obie te strony przyjęły moje pośrednictwo i mam nadzieję, że pojednanie między nimi pod warunkami dla obu zaszczytnymi do skutku doprowadzić będę mogła. W celu przytłumienia handlu niewolnikami za-

warłam traktaty z rządem republiki *argentyńską* i *Haity* i kazałam je panom przełożyć.

„Panowie izby niższej!

Poczyniłam rozporządzenia aby panom przedłożono anszlagi na rok następny. Jakkolwiek za ważną rzecz poczytuję, trzymać się ściśle zasad oszczędności, uważam jednak za powinność zalecić te staranie o potrzebach służby publicznej.

„Mylordowie i Mości panowie!

• Przedstawione Panom zostaną niezwłocznie środki, mające na celu przyspieszenie i dzielniejszą służbę sprawiedliwości. Nadzwyczajna ważność przedmiotu wystarczającą jest do zaręczenia, że Panowie spieszenie i z dojrzałą rozważą zajmiecie się nimi. Pełnomocnictwa kommissarzy, mianowanych stosownie do aktu ulepszenia prawa o ubogich, upływają z tym rokiem. Jestem przekonana, że na sprawy, tak blisko społeczeństwo obchodzące, szczególniejszą Panowie bacność obróćcie.

• Zasięgając rady i pomocy parlamentu mojego, czynię to zawsze z zupełnem zaufaniem. Z wewnętrznym przekonaniem liczę na mądrość Panów, na ich prawosć i patriotyzm i z pokorą błagam Opatrzności, aby wszystkie ich narady były pomocą w postępie wielkich interesów moralności i religii, w zachowaniu pokoju i ulepszeniu prawodawstwa, zapewniającego szczęście i dobry byt wszelkich klas ludu mojego. • Skoro się izba na nowo zgromadziła, Lord Kancelarz powtórnie odczytał mowę tronową. Lord Ducie wniósł adres odpowiadający, który oprócz powinszowania Królowej szczęśliwego przyjścia na świat jej córki, był tylko echem mowy tronowej. Lord Lurgan, popierając projekt do adresu, twierdził, że postępowanie Anglii w interesie wschodu było bardzo uprzejme, usłużne i spokojne. Lord Brougham zwrócił uwagę izby na stosunki Anglii z Francją i nie był zupełnie zadowolony z postępowania gabinetu, które te dwa narody zobojętniło. Lord Melbourne, broniąc gabinetu, rzekł, że takie tylko postępowanie zapewnić mogło pokój Euro-

py, lecz że nigdy nie szukał obrazy. Książę Wellington pochwalał także zagraniczną politykę rządu. Później adres jednoznacznie przyjęto.

W izbie niższej adres Lorda Brabazon, odpowiadający na mowę tronową popierał Pan Bourkeley, oba winszowali izbie ducha pokoju, jakim tchnęła mowa od tronu, wyzywając ją do wyjednania Irlandyi praw, jakich reszta kraju używa. Pan Grote ganił politykę gabinetu pod względem traktatu lipcowego, bronił jej Lord J. Russel, Pan Hume ubolewał nad obojętnością z Francją. Gdy jednak Lord Palmerston przystąpił do usprawiedliwienia polityki, a Sir Robert Peel jak Książę Wellington w izbie wyższej, pochwalił ją, odwołał Pan Hume poprawkę swoją i adres izby niższej jednoznacznie i bez zmiany przyjęty został.

Chociaż dziś niebardzo sprzyjała pogoda, atoli jak zwykle zgromadziło się mnóstwo ludu, dla ujrzenia Królowej podczas jej przejazdu z pałacu Buckingham do parlamentu; wspomnienie radosnej chwili przyjścia na świat następczyni tronu było powodem, że lud z największym zapalem Jęj Król. Mość przyjął.

PARTY 23 stycznia. Dzienniki dzisiejsze zawierają już doszłą tu, nadzwyczajną drogą, mowę od tronu Królowej angielskiej. Dziennik *sporów* podaje ją z następnemi uwagami: „W paragrafie mowy tej, dotyczącym związków Wielkiej Brytanii z innemi mocarstwami, nie widać imienia Francyi. Tego faktu ukrywać nie chcemy. Milczenie to przyjmujemy, ani przesadzając jego usunięcia, ani je zmniejszając. Tego rodzaju grzeszność między narodami jest dozwoloną. Nie mamy prawa jej żądania, nie mamy prawa ani zamiaru uskarżać się na jej zaniechanie. Rozpoczęte już rozprawy parlamentu zapewne więcej rzuci światła na następne wypadki, które Europę zajmowały. Czekać ich będziemy spokojnie, nim stanowczo osądzimy uczucia, których mowa tronowa nie wyraziła.

Zaszło wczoraj rano żwawe nieporozumienie między znaczną liczbą robotników, a posterunkiem pieszym przy rogatkach Fontainebleau. Czterech ludzi i kapral, wysłanych dla wstrzymania nadużyć upojonych robotników, pojmami zostali, a cały posterunek przyjść im musiał w pomoc. Robotnicy, których liczba co chwila wzrastała, zaczęli ciskać kamieniami na wojsko, a gdy oficer bliżej przystąpił do rozkazów, bronili się wszystkiemi cokolwiek im w ręce wpadło. W skutek czego wielu z nich pchnięto bagnetami, a żołnierzy przebijano nożami i t. p. narzędziami. Przybycie mocnego oddziału gwardyi miejskiej położyło koniec tej walce, w której, jak się zdaje, 15 do 20 osób obustronnie mniej lub więcej ciężko zraniono.

Król przyjmował wczoraj Jenerała Bugeaud który dziś odjeżdża do Excideuil, udając się zamtąd dnia 10 b. m. do Afryki. Według *Kuryera francuzkiego*, towarzyszyć mu mają Książęta Nemours i Aumale.

Admirał Mackan przybył do Paryża i miał dziś posłuchanie u Króla.

Wczoraj był wielki bal w zamku Tuilleries, na który 1200 osób zaproszono. Postrzegano, że tym razem znajdowało się na nim mniej jak zwykle Anglików.

Zmarły dnia 21 stycznia w Duxbury Hall, w hrabstwie Lancaster, niejaki pan Frank Standish, testamentem swoim zapisał Królowi Francuzów wszystkie swoje książki, rękopisy, kopierszychy, obrazy i rysunki, jakie w dobrach jego i za granicą znajdują się, pozwalając używać ich na coby się Jęj Król. Mości podobą. Zmarły uczynił to, według brzmienia testamentu, wywdzięczając się narodowi francuzkiemu za gościnne go przyjęcie. Pan Standish długi czas bawił w Hiszpanii, a między zapisanemi Królowi Francuzów wielkiej wartości obrazami, znajdują się mistrzowskie dzieła Murillosa, Zurbaransa, i innych Hiszpanów, oraz znakomita liczba obrazów szkoły włoskiej, flamandzkiej i francuzkiej. Między 4000 książek bardzo mało znajduje się nie-

zasługujących na umieszczenie w bibliotece Królewskiej.

Minister budowy publicznych, pan Teste, kilkokrotnie oświadczył, że skoro projekt obwarowania przyjęty zostanie, on natychmiast poda się do dymisji; wtedy bowiem przy nowym budzie obwarowania, zbyt skape będą fundusze na budowę publiczne jego wydziału. Jak wiadomo, pan Teste jest dawnym adwokatem i przyjacielem marszałka Soult; również Jenerał porucznik Schneider należy do zaufanych przyjaciół marszałka, co naturalnie daje powód do mniemania, że prezes rady cieszyłby się, gdyby projekt obwarowania upadł. Ta niejedność w gabinecie powiększa naturalnie obecne trudności. W lewej stronie pan Odillon Barrot czynił będzie usilne zabiegi, dla przeszkodzenia dezercji w szeregach stronników obwarowania.

Giełda 28 stycz. Mowa Królowej Angielskiej sprawiła niepomysłne wrażenie na giełdzie, ponieważ z pewnością oczekiwano pojednawczego paragrafu względem Francji. Trzyprocentowa renta spadła znacznie. Mniemano na giełdzie, że po nadejściu mowy tronowej angielskiej, odrzucenie projektu obwarowania stało się niepodobnem.

MONACHIUM 27 stycznia. Jak słysząc, w ostatnich czasach professorowie trzech uniwersytetów kraju naszego znaczne powiększenia płac otrzymali. Najjaśniejszy Pan sławnemu poecie i zasłużonemu profesorowi w Erlangen, Fryderykowi Rückert, udzielił znaczny dodatek do płacy, a nadto znacznym obdarzył go podarunkiem. Pan Rückert jeszcze w r. 1838 ozdobiony został orderem bawarskim zasługi.

DARMSTADT 25 stycznia. Wczoraj wieczór zasmucająca wieść rozeszła się w mieście naszym; mówiono o niebezpiecznym stanie zdrowia panującego Księcia; lecz dziś przed południem pomysłniejsze były wiadomości. Mocny ból piersi już poprzednio kilkakrotnie dokuczał dostojnemu pacjentowi, lecz tym razem nadzwyczaj był gwałtowny. Bulletin nie będą wydawane.

FRANKFORT N. M. 29 stycznia. W ostatnim raporcie naszym doniesiśmy, że rząd francuzki, według wszelkiej oznaki, dalej uzbrojeń przedłużać nie będzie. Szkoda, iż dodać nie możemy, że w Paryżu przystąpiono istotnie do uzbrojenia. Dotąd bowiem bynajmniej to miejsca nie miało; że zaś systemat zbrojnego pokoju w Francji do wielu zamieszkań doprowadzić może i obawę rządów niemieckich wzbudza, i one więc muszą przed się brać środki bezpieczeństwa. Mimo to żywimy tu ciągle nadzieję, że uda się zręczności dyplomatów pomysłny położyć koniec jeszcze żarzącym się nieporozumieniom z tego względu i giełda z zaufaniem spodziewa się pokoju; dowodzi tego wysoka stopa wszelkich papierów.

BRUXELLA 27 stycz. W dalszym ciągu narad nad etatem, dziś izba reprezentantów przysłała do pytania: jak dalece i w jakiej ilości minister, dłużej jak rok urząd swój sprawujący, ma prawo do płacy. Przy odejściu poczytanie nie wiadomo oskutku tych narad. Zatwierdzenie deputowanym hrabiego Baillet Latour pełnomocnika z Philippeville, który tam, jak wiadomo, odniósł zwycięstwo nad katolickim kandydatem, panem Renzon, dało powód do wielu reklamacyj.

MESSYNA 8 stycznia. Zeszłej niedzieli o godzinie 9^{3/4}, trwało tu przez 10 minut nadzwyczajne trzęsienie ziemi, siedm razy podczas nocy powtarzające się. Wszyscy utrzymują, że trzęsienie w r. 1783, które całą Messynę w gruzy zamieniło, niebyło tak strasznem; teraz jednak żadnej nie poniesiśmy szkody.

Z powodu mrozu, (19 stop.) Teatru nie będzie. Maskarada w gmachach nowego teatru.

Dziś w Oranżeryi w Powązkach grać i śpiewać będzie famylia Ensmann od godziny 3ciej z południa.

Dziś na Wiejskiej Kawie o godz. 3 po południu, familia Rudlerów grać i śpiewać będzie.

Dzisiejsze Piśmiennictwo z przyczyn od niego zawisłych, wyjdzie jutro lub po jutrze.